

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení autora diplomové práce: Marcel Kalčev
Název diplomové práce: Konstitutivní rozhodnutí
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D.

Student si vybral teoretické a poměrně náročné téma jednoho z druhů soudních rozhodnutí (resp. žalob) – rozhodnutí konstitutivního. Tématu se věnuje ve značné šíři a rozmanitosti. Po Úvodu k němu přistupuje na první pohled ze široka kapitolami *Soudní rozhodnutí v civilním procesu, Historie vzniku a vývoje soudních rozhodnutí a Změny teorií o povaze soudních rozhodnutí od 17. stol. n. l.*, při bližším pohledu však lze vidět, že student v těchto obecnějších kapitolách nejprve rozlišuje konstitutivní účinky od účinků deklaratorních a po té hledá historické stopy tohoto rozlišování, jakož i jeho teoretického pojmání. V další kapitole *Žaloba jako základ pro soudní rozhodnutí* se rozlišováním zabývá z hlediska žalob. Jádro práce tvoří následující kapitoly *Konstitutivní rozhodnutí a jejich srovnání s deklaratorními a Vybrané dílčí otázky konstitutivních rozhodnutí a žalob*. V nich student celkem podrobně probírá jednotlivé otázky do tématu spadající, a to nejprve obecnější, poté konkrétnější. Vše pak ilustruje v kapitole *Příklady právořivých rozhodnutí a řízení*. V *Závěru* s odkazem na někdejší Zoulikovy teze naznačuje cestu, kterou by se náš zákonodárce při nakládání s konstitutivními návrhy mohl vydat.

O metodě, pomocí které student postupoval, nelze přísně vzato hovořit, každopádně nejde o práci převážně popisnou. Student – a byl jsem toho svědkem při několika konzultacích – téma, které ho opravdu zaujalo, zevrubně promyslel, nastudoval k němu dostatečné množství tuzemské literatury (knižní i časopisecké) a pak se pokusil systematicky vyložit jednotlivé aspekty konstitutivních rozhodnutí a řízení o nich, a zodpovědět sporné otázky. Šlo přitom i o takové, o jejichž existenci většina studentů nemá ani ponětí (např. konstitutivní rozsudky na základě analogie, nepravé konstitutivní rozsudky, intertemporalita). Je přitom zřejmé, že student si byl vědom toho, že obtížné téma i přes všechnu svou snahu nemůže vyčerpat, že se k němu pouze přiblížil.

Pokud student v Úvodu napsal, že „*cílem jeho práce není zodpovězení otázek dosud nezodpovězených, ale shrnutí a myšlenek a poznání autorů, kteří se tímto tématem již dříve zabývali a docílit tak komplexního rozboru konstitutivních rozhodnutí a logicky se nad nimi zamyslet*“, lze říci, že předsevzatý cíl splnil.

Práci, zejména její náplň a strukturu, lze označit za originální v tom smyslu, že student zřejmě nemohl vycházet z jiné obdobné práce. Zajímavý je např. jeho postřeh, že ve společnostech, v nichž se ještě nedalo hovořit o hmotném právu, bylo vlastně každé rozhodnutí *sui generis* konstitutivním (s. 7 an.), byť jeho předpoklady jsou samozřejmě sporné.

Po jazykové stránce je práce průměrná. Místy se lze shledat se špatnou interpunkcí či stylistickou neobratností, což však zdaleka nepřesahuje tolerovatelnou míru. Zásadní výhrady nemám.

Domnívám se, že student splnil požadavky kladené na diplomové práce, a proto jeho práci **doporučuji** k obhajobě.

Otázka k obhajobě:

Při obhajobě by student mohl podrobněji vysvětlit pojem nepřímé relativní neplatnosti a „problém záměny některých konstitutivních žalob za žaloby určovací“ a jak takové případy identifikovat. Necht' se též zamyslí nad tím, čím se tyto žaloby – mířící k neplatnosti nebo (ne)existenci něčeho – liší od jasných konstitutivních žalob (návrhů), jako je žaloba o vypořádání spoluvlastnictví nebo návrh na rozhodnutí o péči o nezletilém. Napovím, že jde o možnosti, jaké má soud při rozhodnutí – alternativy či varianty.

V Plzni dne 7. 5. 2021